
Мач кнеза Стефана, Драган Лакићевић
О јунаштву и храбрости

Радња књиге „Мач кнеза Стефана“ дешава се у време боја између Турске и Србије. Турци често нападају у том периоду, а тада су се појавили са Осаманагом који их је предводио. Поред њега је био и његов верни Муја. Осамнага успева да прерушен уђе у ризницу Немањића и узима мач кнеза Стефана.

Било ми је тешко да пратим причу књиге „Мач кнеза Стефана“ јер нисам могла да замислим тај период нити те догађаје. Схватила сам да мач симболизује снагу и мудрост и да је јако вредан, али ми није било јасно да ли он има неке посебне моћи и да ли је то разлог што се пише о њему. Мислим да књига говори о важној теми, нашој историји, али такође мислим да је неразумљива деци мог узраста. По мом мишљењу била би сасвим одговарајућа за моје старије другаре.

Мислим да је писац Драган Лакичевић комбиновао податке из историје и његову машту (што је веома занимљиво), али и даље мислим да је књига примеренија за омладину. Део који ми се свидео је био: „Читаво поподне Мерима је дрхтала у кревету. Није имала снаге да подигне ирам, да се покрије. Није смела да изиђе - сви би помислили да је она кривац за јурњаву по кули. Шта јој је уопште требало да седи на клупи, под јоргованима, да разговара са тим разбојником и одрпанцем!?“ Писац је лепо описао како се Мерима осећа и како брине да ли ће је оптужити за нешто што није урадила. Нисам разумела део у којем се описује како се неки људи окупљају у логору на месту званом Ђавоља шума. Покушала сам да замислим ликове, Османагу као црнокосог Турчина са црним очима и дугом брадом који је увек на коњу, док је Бели миран по нарави и мудар, често носи своје црне наочаре са округлим стаклима. Мерима је слабашна девојка плаве косе са крупним плавим очима док јој је тен блед, кнез Стефан је доброћудан, често носи светлу одећу и има браон очи, Вукан има таман тен и браон косу, воли да помаже другима, Свети Сава, односно Растко Немањић, има плаву косу, бео тен и има добро срце, Ана, њихова мајка, има тамну косу, бео тен и углавном носи хаљине светлорозе боје.

На крају књиге Срби проналазе мач после страшне битке с Турцима. После свих страшних невоља кроз које су пролазили и свих препрека на путу, они су остали упорни и храбри. Без обзира што ми је било тешко да пратим књигу, одлично сам разумела поруку коју је писац хтео да пренесе. Храброст и упорност побеђују сваку невољу!